

Nenávidím, nenávidíme. „Hony na lidi“ jsou neodolatelně přitažlivé

E echo24.cz/a/HbcSh/tydenik-echo-esej-komarek-nenavist-nepritel-hony-na-lidi

Stanislav Komárek

27. května 2023

ESEJ STANISLAVA KOMÁRKA

Většině tvorů včetně člověka je určitá míra agrese vrozena. Foto: Profimedia.cz

1

Týdeník

Stanislav Komárek

_27. května 2023 00:01

Stačí si několikrát hlasitě přeříkat Havlovu maximu o tom, že „pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávistí“, abychom pocítili, z jak vzdálené a jiné doby tento výrok pochází. Zajisté je láska nějakým způsobem v hloubce silnější a odolnější než nenávist a v posledku vždycky nějak pomalu přeroste všechny trosky vyprodukované nevolí jako mech či travnatý pokryv, ale je rovněž jasné, že jde o proces pomalý, asi tak ve stylu alpského vrásnění.

Potíž je ta, že oba členy polárního páru pocitů a konání lidi nějak těší, ať už všechny, nebo aspoň některé (milovat – nenávidět, dárky dávat – dárky dostávat, pracovat – lenořit, zvířata chránit – zvířata střílet, odpouštět – mstít se atd.).

Ženy vzkazují: Chceme svobodu, ne feminismus

Dalibor Balšínek , 23. května 2023

EDITORIAL

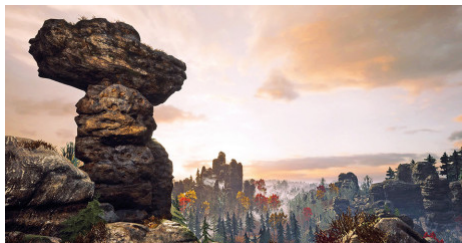
Už klasická etologie, například Konrad Lorenz, mluví o tom, že většině tvorů včetně člověka je určitá míra agrese vrozena a že to může být za přírodních podmínek i výhodné, například v tom, že hnízdící páry hmyzožravých ptáků se rovnoměrně rozptýlí po celé krajině, a mají tak větší teritoria pro sběr potravy pro mladé, než kdyby v bratrské svornosti hnízdily všechny na jednom místě. (Míra agrese je u různých druhů velmi různá: v zoo snadno vidíme, jak se kapustňáci v bazénku něžně hladí svými ploutvemi a pusinkují kníratými ústy, zatímco ve výběhu paviánů je násilí asi jako ve vojenském kárném táboře).

I k lidem nenávisť a boj nedílně po tisíciletí patří, a to v podobě nikdy nekončících „drobných válek“ a šarvátek na hranicích vesnických či kmenových teritorií archaických společností, k nimž máme vrozenou genetickou výbavu.

Danielovi zmizela dcera, hledá ji v lesích. Someday You'll Return

Jan Hrdlička , 27. května 2023 08:32

POČÍTAČOVÁ HRA JAKO HOROR

Bez výčitek ubít kyjem

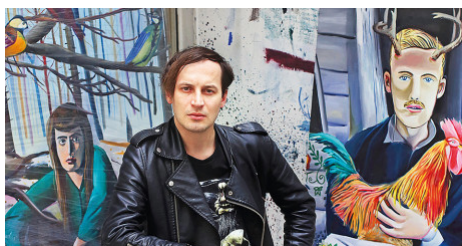
U jihoamerických Yanoámů či v některých regionech Nové Guineje asi třetina mužů končila svůj život v těchto konfliktech – často se ovšem nenávisť vybíjela třeba jen nadávkami protivníkům a pliváním na ně přes teritoriální hranice. Protivník se v češtině právě takto jmenuje, protože je nám až k nesnesení protivný. Kupodivu až C. G. Jung explicitně popisuje fenomén, který nazval Stínem (der Schatten) – skutečnost, že negativní vlastnosti, které si neuvědomujeme u sebe, vidíme o to ostřeji na svých nepřítelích (i tam musejí být trochu přítomny, musejí mít „háčky“, na které se projekce „zavěsí“). Je pozoruhodné, jak málo se v mnoha jazycích včetně češtiny liší zvuková podoba pro dvojici *přítel/nepřítel* (*amicus/imimicus*, *Freund/Feind*).

Celý text Stanislava Komárka si můžete přečíst již nyní na ECHOPRIME nebo od středečních 18.00 v digitální verzi časopisu. Od čtvrtka je na stáncích v prodeji i tištěné vydání Týdeníku Echo. Týdeník Echo si můžete předplatit již od 249 korun za měsíc [zde](#).

To moje zlo má v sobě nevinnost, říká malíř hororů Vytiska

Jiří Peňás , 24. května 2023

ROZHOVOR S JANEM VYTISKOU

ŽENY TOUŽÍ PO RODINĚ VÍC NEŽ PO KARIÉŘE

PŘEČÍST

společnost esej